

UNIwersYTET WARSAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Protokół VIII Posiedzenia Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia w kadencji 2020-2024, w dniu 3 grudnia 2021 r. (posiedzenie zdalne)

W posiedzeniu wzięli udział:

- dr hab. Sławomir Żółtek, prof. ucz. – Prorektor ds. studentów i jakości kształcenia, Przewodniczący Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia (URK);
- dr Justyna Godlewska-Szyrkowa – Pełnomocniczka Rektora ds. jakości kształcenia, Wiceprzewodnicząca URK, Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych;
- mgr Maksymilian Sas – Sekretarz URK, koordynator Centrum Wsparcia Dydaktyki, Sekretariat Prorektora ds. studentów i jakości kształcenia;
- dr hab. Ewa Durska – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Geologii;
- mgr Natalia Greniewska – Wydział Orientalistyczny;
- dr Agnieszka Janiak-Jasińska – Pełnomocniczka Rektora ds. kształcenia nauczycieli, Wydział Historii;
- dr Agnieszka Jasiewicz-Betkiewicz, prof. ucz. – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Socjologii;
- dr Łukasz Książyk – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Polonistyki;
- Kamil Lebnicki – Wydział Filozofii i Socjologii; przedstawiciel Samorządu Studentów;
- dr hab. Magdalena Markowska – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Biologii;
- mgr inż. Damian Michalik – Wydział Fizyki, przedstawiciel Samorządu Doktorantów;
- dr hab. Monika Skorek – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Zarządzania;
- dr hab. Krzysztof Turzyński, prof. ucz. – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Fizyki;
- mgr Jolanta Urbanik – Szkoła Języków Obcych;
- Jan Wieczorek – Wydział Lingwistyki Stosowanej, przedstawiciel Samorządu Studentów;
- Michał Zinowczyk – Wydział Zarządzania, przedstawiciel Samorządu Studentów;

Goście:

- mgr inż. Katarzyna Chmielewska – Biuro Innowacji Dydaktycznych;
- mgr Andrzej Dorociuk – Biuro Innowacji Dydaktycznych, protokolant;
- dr hab. Mikołaj Jasiński – Pracownia Ewaluacji Jakości Kształcenia;
- prof. dr hab. Małgorzata Karpińska – Dziekan Wydziału Nauk o Kulturze i Sztuce, Przewodnicząca Komisji Senackiej ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia;
- mgr Małgorzata Poławska – Biuro ds. Wspomagania Rozwoju, Koordynatorka modułu w ramach ZIP;

UNIwersYTET WARszawSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

- mgr Gabriela Sempruch – Kierownik Biura Innowacji Dydaktycznych.

Nieobecni:

- dr Andrzej Bielecki – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Prawa i Administracji;
- Dominika Kuna – Kolegium Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych, przedstawicielka Samorządu Studentów;
- Jakub Obuchowski – Wydział Prawa i Administracji, przedstawiciel Samorządu Studentów;
- dr hab. Aneta Pieniądz – Wydział Historii.

Program posiedzenia zaproponowany przez Przewodniczącego URK:

1. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 8 października 2021 r.
2. Sprawy bieżące.
 - 2a. Opinia w sprawie zmian w programie studiów na kierunku studiów geografia (studia I i II stopnia).
3. Opinia URK w sprawie koncepcji kształcenia na kierunkach studiów:
 - 1) History of Ancient Mediterranean Civilizations;
 - 2) Global History and Anthropology;
 - 3) Global Environment and Development.
4. Kryteria oceny osiągnięć dydaktycznych nauczycieli akademickich.
5. Raport z wyników ankiet oceny zajęć dydaktycznych w roku akademickim 2020/2021.
6. Prezentacja narzędzia System Analizy Danych (SAD ZIP).
7. Wolne wnioski.

Rozpoczęcie posiedzenia 11:35

Na wstępie Przewodniczący URK przedstawił nową Przewodniczącą Komisji Senackiej ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia, prof. Małgorzatę Karpińską, którą zaprosił do stałego uczestnictwa w posiedzeniach URK.

Ad 1. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 8 października 2021 r.

Protokół, po drobnych poprawkach, został przyjęty jednogłośnie.

Ad 2. Sprawy bieżące.

2a. Opinia w sprawie zmian w programie studiów na kierunku studiów geografia (studia I i II stopnia).

Przewodniczący poinformował, że powyższy punkt został dodany do porządku obrad z uwagi na pozytywną opinię Komisji Senackiej dot. tego programu studiów,

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

a stosowne materiały zostały udostępnione członkom URK w dniu 29 listopada b.r. Następnie oznajmił, że jeśli wszyscy zdążyli się z nimi zapoznać i nie zgłaszają potrzeby bardziej wnikliwej analizy indywidualnej, to zmiany mogą być przedyskutowane na obecnym posiedzeniu, a opinia o nich poddana głosowaniu.

URK wyraziła aprobatę, więc otwarta została dyskusja:

K. Turzyński zgłosił drobne uwagi z sugestią wypracowania ścieżki ich ew. uwzględniania. W przypadku programu pierwszego stopnia zauważył, że:

- 1) kierunkowy efekt uczenia się KK01 nie jest przypisany do charakterystyk II stopnia PRK;
- 2) w przypadku lektoratów języka obcego jako formę jego zaliczenia wskazano test, a zgodnie z informacją na stronie Szkoły Języków Obcych test jest tylko jedną ze składowych oceny, więc to nie odzwierciedla stanu faktycznego;
- 3) na I i II stopniu występuje używane wewnętrznie (potocznie) hasło „OGUN”, które budzi wątpliwości co do zasadności jego występowania w biuletynie informacji publicznej.

Przewodniczący zgodził się z wyartykułowanymi uwagami i zaproponował przyjąć uchwałę ze wskazaniem ich skorygowania. Uwagi zostaną odnotowane w protokole i przesłane do uwzględnienia przed ostatecznym głosowaniem na posiedzeniu Senatu.

Głosowanie nad uchwałą w sprawie wyrażenia pozytywnej opinii w sprawie zmian w programie na kierunku studiów geografia (I i II stopień):

za przyjęciem: 15 głosów, przeciw: 0 głosów, wstrzymujących się: 0 głosów

Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

W sprawach bieżących Przewodniczący poinformował:

- 1) że Rektor wydał zarządzenie umożliwiające przejście kierunków studiów na nauczanie zdalne na 2 tygodnie – z możliwością przedłużenia o kolejne 2 tygodnie. Na dzień 29 listopada b.r. z możliwości takiej skorzystało 11 wydziałów;
- 2) o chęci zintensyfikowania kampanii o szczepieniach (ostatnio prowadzona kampania spotkała się z dobrym przyjęciem) i zachęcania do szczepienia się trzecią dawką szczepionki przeciw COVID-19;
- 3) że Senat na posiedzeniu 17 listopada b. r. przyjął uchwałę w sprawie zasad prowadzenia lektoratów i przyjmowania egzaminów z języków obcych. Opracowane zasady były wynikiem prac komisji powołanej przez Jego Magnificencję Rektora, w składzie: przewodnicząca: M. Olpińska-Szkiełko – Dziekan Wydziału Lingwistyki Stosowanej, Kierowniczka Zakładu Teorii Języków i Akwizycji Językowej, D. Romaniuk – Dyrektorka Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych, A. Dąbrowski – Dyrektor Szkoły Języków Obcych, M. Smuk – Dyrektor Instytutu Romanistyki, A. Nalborczyk – Kierowniczka Zakładu Islamu Europejskiego, P. Kajak – zastępca Dyrektora Centrum Języka Polskiego i Kultury

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Polskiej dla Cudzoziemców „Polonicum”. Dokument ma charakter porządkujący i aktualizujący stan prawny (poprzednia uchwała Senatu w tej sprawie pochodzi z 2009 r.). Podstawową zmianą w stosunku do poprzedniej uchwały jest utworzenie Rady Koordynacyjnej ds. Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji Biegłości Językowej, w miejsce Rady Koordynacyjnej ds. Certyfikacji Biegłości Językowej. W konsekwencji nowa rada będzie miała również zadania koordynacyjne w sprawie nauczania języków obcych, będzie nadzorowała realizację lektoratów, współpracując z jednostkami prowadzącymi lektoraty w zakresie opracowania jednolitych ram nauczania. Ponadto będzie zatwierdzała coroczną ofertę lektoratów, ustalała terminy rejestracji oraz dbała o jakość kształcenia. W Radzie zostaną wyodrębnione dwa zespoły – 1) certyfikacyjny i 2) zajmujący się lektoratami. Wsparcie administracyjne komisji zapewni Biuro Innowacji Dydaktycznych oraz Szkoła Języków Obcych. Ponadto uchwała gwarantuje 240 bezpłatnych godzin lektoratów dla studentów oraz wprowadza możliwość przyznania dodatkowych godzin lektoratów dla studentów-cudzoziemców i bezpłatnych godzin dla studentów studiów II stopnia. Kwestie techniczne będą dalej regulowane w opracowywanym obecnie zarządzeniu Rektora.

Obecna Rada Koordynacyjna ds. Certyfikacji Biegłości Językowej pod przewodnictwem R. Kucharczyka będzie pracowała do czasu powołania nowej rady (przy czym, z uwagi na sprawne działanie obecnej rady, Przewodniczący URK jest za przejściem obecnych członków do nowej rady, która z kolei została uzupełniona o dodatkowych członków).

Do przekazanych informacji odniósł się K. Turzyński pytając w jaki sposób należałoby rozumieć w praktyce § 5 ust.1. uchwały mówiący o tym, że studenci mają prawo do bezpłatnego korzystania z lektoratów, mając na uwadze to, że nie ma przepisu mówiącego o konieczności uwzględnienia 240h lektoratów przygotowując program studiów. A. Janiak-Jasińska w uzupełnieniu dodała, że ta kwestia mogłaby być przedmiotem namysłu URK, w szczególności jakie jest miejsce kształcenia językowego w polityce kształcenia na uczelni?

Na prośbę Przewodniczącego, do poruszonych kwestii odniósł się M Sas oznajmiając, że:

- 1) nowa uchwała, podobnie jak poprzednia, nie nakłada obowiązku wprowadzania lektoratów do programu studiów; natomiast każdy student, który podejmuje kształcenie na Uniwersytecie Warszawskim, otrzymuje „żetony” na realizację 240 h lektoratów na dowolne języki, które (jeśli lektoratów nie uwzględniono ich w programie studiów) może zrealizować poza programem studiów;
- 2) zgodnie z § 4 ust. 3 pkt 1 Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim URK ma obowiązek określenia wytycznych w zakresie projektowania programów studiów i wydaje się właściwym, aby URK po przedyskutowaniu kwestii, podjęła stosowną uchwałę, określając, czy lektoraty mają być obowiązkowe w programach studiów, czy też nie.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

W uzupełnieniu Przewodniczący dodał, że temat był dyskutowany podczas tworzenia programu studiów na WPIA, ale ostatecznie lektoraty nie zostały do niego włączone (nie ma takiego obowiązku). Nie wzbudziło to też zastrzeżeń podczas kontroli PKA (uznano, że jest to zgodne z regulacjami wewnątrzuniwersyteckimi i przepisami prawa powszechnie obowiązującego). Natomiast jeśli URK chciałaby wprowadzić lektoraty do programu studiów (choć w zdecydowanej większości przypadków są już włączone), to należałoby to faktycznie przedyskutować. Włączając je do programów studiów II stopnia należałoby uwzględnić również kwestie finansowe, poprosić zastępcą Kanclerza ds. ekonomicznych o stosowne analizy i przeliczenia oraz zapytać o opinię Dyrektora A Dąbrowskiego, czy SzJO będzie w stanie podołać obowiązkowi prowadzenia dodatkowej liczby zajęć.

Ad 3. Opinia URK w sprawie koncepcji kształcenia na kierunkach studiów:

1) History of Ancient Mediterranean Civilizations;

Przewodniczący poprosił J. Urbanik i Ł. Książka o krótkie zreferowanie przygotowanych recenzji:

J. Urbanik – koncepcja ma wiele zalet i jest dobrze przygotowana. Studia będą realizowane przez Wydział Historii przy udziale nauczycieli akademickich z innych wydziałów. Program jest interdyscyplinarny i międzyjednostkowy jeśli chodzi o wykorzystanie kadry osobowej i infrastruktury. Studia II stopnia, stacjonarne o profilu ogólnoakademickim z limitem przyjęć min. 8-10 osób (co powinno zostać doprecyzowane), max. 25 osób. Uzasadnienie profilu zostało dokonane w sposób wyczerpujący, w kategoriach zakładanych efektów uczenia się oraz przyszłych ścieżek kariery zawodowej. Absolwenci kierunku uzyskają wiedzę, kompetencje i umiejętności takie, które kiedyś określano mianem ogólnego wykształcenia klasycznego. Kierunek nie stanowi konkurencji dla innych oferowanych na UW, a wypełnia lukę. Korzysta z dorobku badawczego jednostek współpracujących (WARCZ, WPA, WO, IFK, CAS) przy utworzeniu tej koncepcji. Przy opracowywaniu koncepcji wykorzystano opinie interesariuszy zewnętrznych (będących potencjalnymi pracodawcami dla przyszłych absolwentów), ale nie przytoczono opinii studentów, co należałoby uzupełnić. Trafnie przedstawiono miejsce projektowania kierunku w ofercie UW. Kierunek integruje kadrę, badania i dydaktykę w jednym programie i wypełnia lukę w ofercie dydaktycznej polskich uczelni, wydając się tym samym kierunkiem unikatowym. Wyczerpująco zostały przedstawione doświadczenia uczelni zagranicznych, omówiono również w jaki sposób te doświadczenia zostaną wykorzystane przy budowaniu programu. Wskazano na podobną ofertę sojuszu 4EU+ oraz w jaki sposób będzie prowadzona współpraca i dalsze doskonalenie tej oferty tak, aby studenci sojuszu również mogli z niej skorzystać. Koncepcja została napisana w doniesieniu do strategii i misji UW. Jest spójna, kompleksowa, aktualna i przekonująca, co odnosi się również do możliwości jej realizacji.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Przy dalszym konstruowaniu programu należałoby wziąć pod uwagę, w jaki sposób studenci mogliby przyczynić się do jego tworzenia. Zastanowić się nad podstawowymi efektami z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnie z PRK.

Dobrze by było pomyśleć nad selektywną rekrutacją i jej kryteriami oraz przemyśleć, w jaki sposób zbadana zostanie kompetencja językowa niezbędna do podjęcia studiów na tym kierunku, precyzyjne określenie w jaki sposób autorzy będą podchodzili do zajęć o statusie zajęć ogólnouniwersyteckich (część przedmiotów miałyby być prowadzona w postaci zajęć ogólnouniwersyteckich i udostępniana odbiorcom również spoza kierunku, co wymaga odpowiedniego sformułowania efektów kształcenia, aby zaspokoić potrzeby studentów z kierunku, jak i spoza niego).

Ł. Książyk zgodził się z opinią J. Urbanik, podkreślając, że koncepcja jest spójna, kompleksowa, aktualna, przekonująca i jednoczy rozproszone środowisko „starożytników” na poziomie dydaktyki, z dużym potencjałem do zjednoczenia na poziomie badań. Program studiów zakłada też dość dużą indywidualizację kształcenia, co jest wartością na studiach II stopnia. Apelowałyby o włączenie studentów do prac nad programem studiów, doprecyzowanie zasad rekrutacji, w tym limitów oraz sposobu weryfikacji j. angielskiego na zdefiniowanym poziomie. Niepokój może budzić fakt, że większość zajęć kursowych może być oferowana jako zajęcia ogólnouniwersyteckie, gdzie wymogi powinny być jednak inne. Jednakże projekt jest rzetelny i nie ma wątpliwości, że powinien być uruchomiony od przyszłego roku akademickiego.

W toku dalszej dyskusji nad koncepcją:

1) K. Turzyński zwrócił uwagę, że zgodnie z zarządzeniem nr 71 Rektora UW z dnia 9 kwietnia 2020 r. w sprawie określenia trybu postępowania w sprawach dotyczących utworzenia kierunku studiów oraz zmian w programie studiów na Uniwersytecie Warszawskim na etapie koncepcji kształcenia można włączyć studentów, ale nie ma takiego obowiązku. Nie przesądza też o tym uchwała URK. Wezwanie do tego, aby włączać studentów do pracy nad programem studiów jest niezmiernie ważne i stanowi obowiązek. URK zdaje się nalegać na rady dydaktyczne do włączania studentów już na etapie koncepcji kształcenia, w której rady dydaktyczne deklarują dopiero co mogłyby „zrobić/przygotować”. Jeśli tak ma być, to warto by było odpowiednio dostosować uchwałę URK;

2) w odniesieniu do zaproponowanego projektu uchwały URK (w sprawie wyrażenia opinii na temat przedstawionej koncepcji kształcenia, ocenił, że jeśli chodzi o rekomendację dotyczącą wymaganej biegłości językowej od kandydatów, to w przypadku kierunków studiów prowadzonych w języku angielskim, zawsze przygotowuje się ją w oparciu o odpowiednią uchwałę Senatu, która wymaga odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej znajomość języka obcego na poziomach określonych przez rady dydaktyczne w procesie rekrutacyjnym, w związku z tym nie jest przekonany, że ten element należy do programów studiów, gdyż jest to określane przez Senat w uchwale rekrutacyjnej; w odniesieniu do kolejnej rekomendacji dotyczącej określenia uzyskiwanych efektów uczenia się, stwierdził, że program nie

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

może nie zawierać efektów uczenia się zgodnych z PRK, ponieważ jest to obligatoryjny element programu studiów, a więc nie powinno to być rekomendacją URK. Opowiedział się zatem za wykreśleniem tych dwóch rekomendacji, skoro są one oczywiste.

M. Markowska w nawiązaniu do uwagi dotyczącej opinii studentów oznajmiła, że we wnioskach, w recenzji i instrukcji znajduje się punkt mówiący o tym, że należy odnieść się do opinii studentów, więc byłaby za uwzględnianiem ich opinii przy tworzeniu koncepcji, dlatego, że w przypadku negatywnej opinii cała praca przy opracowywaniu programu „legnie w gruzach”. Zauważyła, że problem dotyczy wielu wniosków i jest często podkreślany przez recenzentów URK. Oznajmiła, że należałoby może wystosować prośbę do prodziekanów, aby przed tworzeniem koncepcji kształcenia zapoznali się z instrukcją URK dot. jej tworzenia. Zastosowanie się do wskazanych w niej wytycznych dałoby większą jasność w temacie i mniej pracy nad opisami.

Przewodniczący popierając postulat M. Markowskiej oznajmił, że być może należałoby omówić temat na jednym ze spotkań z prodziekanami.

J. Urbanik ad vocem kwestii językowych oświadczyła, że formalne potwierdzenie umiejętności językowych poprzez zaświadczenie w formie dokumentu może być niewystarczające, zwłaszcza w przypadku studiów wysokospecjalistycznych, skierowanych na badania. Dlatego dobrze byłoby sprawdzić znajomość terminologii specjalistycznej i stosownych funkcji językowych w trakcie procesu rekrutacji. Wydaje się, że prowadzący rekrutację nauczyciele akademicy są w stanie lepiej ocenić kompetencje studentów do tego typu studiów niż można to zrobić na podstawie dokumentu zaświadczającego o poziomie opanowania języka.

A. Jasiewicz-Betkiewicz w odniesieniu do wątku studenckiego zauważyła, że w formularzu Komisji Senackiej ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia oceniającym wnioski o utworzenie nowych kierunków studiów (zawierające już program studiów), brak jest takiego kryterium (czy uwzględniona została opinia studentów), ale jednym z wymaganych dokumentów jest opinia Rady Samorządu Studentów. Z doświadczenia natomiast wie, jak duże znaczenie dla wnioskodawców ma zaprezentowanie studentom już samej koncepcji nowego kierunku, dlatego należałoby to zapisać formalnie jako wymaganie.

Przewodniczący poparł konieczność odpytywania studentów już na etapie koncepcji kształcenia, dodając, że obecne wytyczne URK mogą zostać pod tym kątem odpowiednio przeformułowane.

Ł. Książyk zgadzając się z przedmówcami, zwrócił uwagę na fakt, że brak opinii studentów w koncepcji kształcenia nie dyskwalifikuje jej w opinii recenzentów, którzy pomimo jej braku, przekazują ją do dalszego procedowania. Zatem z jednej strony można jej wymagać, ale z drugiej nie należy przekreślać koncepcji bez niej. Zauważył

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

ponadto, że wniosek o utworzenie studiów również zawiera punkt dotyczący rekrutacji, stąd wydaje się, że wymogi rekrutacyjne, czy też prośba o doprecyzowanie pewnych szczegółów na poziomie rekrutacji, mogłyby się znaleźć w zaleceniach URK.

Po wyczerpaniu dyskusji Przewodniczący przeszedł do wniosków formalnych postawionych przez K. Turzyńskiego, tj. wykreślenie punktów zawartych w propozycji uchwały. Za zgodą URK jeden punkt został usunięty, a drugi zgodnie z sugestią K. Turzyńskiego) przeformułowano poprzez dodanie słowa „rozważyć” (jak zweryfikowana zostanie wymagana biegłość językowa). Następnie uchwała poddana została głosowaniu:

Za przyjęciem: 15 głosów, wstrzymujących się: 0 głosów, przeciw: 0 głosów

Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

Jako ekspertka wspierająca wnioskodawcę przy tworzeniu programu studiów wyznaczona została J. Urbanik.

2) Global History and Anthropology;

Opinie recenzentów:

A. Jasiewicz-Betkiewicz oznajmiła, że pomysł jest bardzo ciekawy, a dobrze napisany wniosek odpowiada na wiele wątpliwości, które mogą się pojawić na późniejszym etapie. Kierunek ma być przypisany do dyscypliny historia w 60% oraz nauki o kulturze i religii w 40%, studia II stopnia o profilu ogólnoakademickim. Dobrze uzasadniono limity rekrutacyjne (minimum 8 osób – maksymalnie 24 osoby). Bardzo dobrze przedstawiono opinię przedstawicieli środowiska społeczno-gospodarczego i opinię studentów (z widocznym udziałem studentów i doktorantów). Brak konkurencyjności dla projektowanego kierunku zarówno na UW, jak i w kraju, wskazano natomiast znaczną liczbę uczelni zagranicznych, gdzie prowadzone są podobne studia. Bardzo starannie przedstawiono związek z działalnością naukową. Bardzo precyzyjnie przemyślano włączanie wykładowców z innych jednostek UW. Odnośnie zaleceń, skoro we wniosku wskazywane są potencjalne miejsca, w których absolwenci mają znaleźć zatrudnienie, to na etapie konstruowania programu dobrze byłoby, aby skonfrontować to z wybranymi przedstawicielami tych środowisk. Doprecyzowania wymagają zasady rekrutacji (brakuje określenia jakich kompetencji, wiedzy wymagać się będzie od kandydatów), w jaki sposób na wejściu będzie weryfikowany poziom znajomości języka angielskiego (j. wykładowego). Z punktu widzenia studentów uszczegółowienia wymaga rola, zasady wyboru i współpracy z tutorem. Warto byłoby też wykorzystać dobre praktyki z analogicznych kierunków ze wskazanych we wniosku uczelni zagranicznych.

M. Skorek potwierdziła solidność przygotowania wniosku dodając, że patrząc z biznesowego punktu widzenia, powód i cel tworzenia kierunku jest bardzo dobrze rozpisany i umocowany (cel wynika z przeprowadzonych badań ankietowych i rozmów

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

z interesariuszami – potencjalnymi pracodawcami). Nowy kierunek ma szansę wnieść trochę „świeżości” i stać się kierunkiem podobnym do oferowanych na świecie. W przyszłości studenci będą mogli pracować w bardzo wielu obszarach (w instytucjach badawczych, kultury i oświaty, w samorządach i organizacjach pozarządowych, a także w mediach). To oznacza, że interdyscyplinarność oraz spojrzenie mikro i makro są bardzo potrzebne, więc jest bardzo wyraźne powiązanie między powodem dla którego ma być powołany ten kierunek, oczekiwaniami studentów (klientów) i jednocześnie pomysłem na ten kierunek. Czyli to, co jest zaproponowane w ramach kierunków i sposobów nauczania, jest ściśle ze sobą powiązane i widać w tym bardzo dobre podstawy. Odnosnie do zbierania opinii studentów, podzieliłaby ten obszar na dwie części: pierwszy (który został zrealizowany) to odpytanie potencjalnych klientów o ich oczekiwania i potrzeby, a drugi to opiniowanie tego, co już powstanie i być może w tym przypadku wystarczy sama opinia samorządu studentów. Rozmowy są absolutnie konieczne na etapie budowania samej oferty, co zostało wykonane ze wszystkimi interesariuszami (student, pracownik, pracodawca).

Jeśli chodzi o język angielski, odwołała się do doświadczeń z Wydziału Zarządzania, gdzie na kierunki anglojęzyczne wprowadzono rozmowy kwalifikacyjne, które bardzo dobrze się sprawdzają – podczas takiej rozmowy studenci sami potrafią dojść do wniosku, że dane studia niekoniecznie są dla nich (nie o to im chodziło, inaczej wyobrażali sobie kierunek). Zalecałaby również *benchmarking*, czyli przyjrzenie się programom podobnych kierunków już funkcjonujących oraz rozmowy z absolwentami tych kierunków, co byłoby cennym zasobem wiedzy/wskazówek, możliwym do pozyskania tylko w ten sposób, który dużo wnosi.

W toku dalszej dyskusji nad koncepcją:

K. Turzyński w odniesieniu do rekomendacji dotyczącej rozmów z absolwentami podobnych kierunków studiów na uczelniach zagranicznych zapytał, czy to nie nałożyłoby zbyt nadmiernego i nieproporcjonalnego obciążenia na wnioskodawcę, żeby pozyskać taką opinię. Jego zdaniem kontakty z takimi absolwentami oczywiście występują na gruncie profesjonalnym, ale są pojedyncze, incydentalne i niereprezentatywne.

W odpowiedzi, Przewodniczący URK zaproponował, aby zdanie będące rekomendacją w omawianej kwestii, rozpocząć: „W miarę możliwości pozyskać (...)”. M. Skorek dodała, że rozmowy nawet z kilkoma osobami (niekoniecznie sformalizowane) pozwalają zwrócić na coś istotnego uwagę, na co nie wpadlibyśmy bez tej rozmowy. Zatem złagodzenie zapisu jest jak najbardziej dobre, aby przeprowadzić „luźne badania”.

Dodatkowo K. Turzyński zaproponował, aby analogicznie jak w poprzedniej uchwale, w punkcie dot. języka angielskiego zamienić słowo „wskazać” na „rozważyć”, co zostało uwzględnione.

UNIwersYTET WARszawSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Ł. Książyk zwrócił uwagę na zbieżność kwestii dotyczącej relacji studenta z tutorem w obu koncepcjach i różnice w rekomendacjach URK, co do każdej z tych koncepcji (ten sam kazus, różne rekomendacje), co należałoby rozstrzygnąć w ten sam sposób. K. Turzyński dodał, że należałoby się zastanowić, w którym dokumencie relacje z tutorem powinny zostać określone, czy w programie studiów, który ma stanowić opis działań zmierzających od wejścia na uczelnię do uzyskania dyplomu, czy raczej na poziomie uchwały rady dydaktycznej, która w tym celu powinna wydać wytyczne i rekomendacje.

J. Urbanik w nawiązaniu do wypowiedzi Ł. Książyka oznajmiła, że w jej opinii relacja pomiędzy tutorem a studentem w Kolegium MISH wydaje się bardzo zadowalająca, dlatego nie poruszała tej kwestii w recenzji. Wydaje się więc, że nie wszystkie recenzje powinny mieć te same elementy.

A. Janiak-Jasińska w imieniu Wydziału Historii poprosiła aby rekomendację zamieścić w obu uchwałach.

K. Turzyński wyraził pogląd, że po to URK powołuje ekspertów, aby pilnowali takich kwestii, co jest równie dobrym rozwiązaniem i niewymagającym wracania do poprzedniej uchwały.

Z kolei w opinii Ł. Książyka URK podejmująca uchwały jako ciało kolegialne powinna dążyć jednak do pewnej ich unifikacji, dlatego należałoby wrócić do wcześniejszej uchwały.

W wyniku dyskusji, Przewodniczący URK zaproponował, aby przegłosować bieżącą uchwałę (pkt.3.2), skoro jest przygotowana, a potem wrócić do kwestii ew. poprawienia poprzedniej uchwały.

Głosowanie w sprawie uchwały z pkt. 3.2:

Za przyjęciem: 15 głosów , wstrzymujących się: 0 głosów, przeciw: 0 głosów.

Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

Jako ekspertka wspierająca wnioskodawcę przy tworzeniu programu studiów została wyznaczona A. Jasiewicz-Betkiewicz.

Następnie Przewodniczący URK zaproponował, aby przegłosować uzupełnienie poprzedniej uchwały (z pkt. 3.1) o uwagę zbieżną z § 2 pkt 6, czyli „uszczegółowić oczekiwaną rolę, zasady wyboru i współpracy studenta z tutorem wraz z określeniem relacji między kierującym pracą dyplomową, a tutorem”, tj. znowelizować uchwałę przez dodanie takiego punktu.

Za przyjęciem nowelizacji: 12 głosów, 1 głos wstrzymujący się, 0 głosów przeciw.

Nowelizacja została przyjęta.

3) Global Environment and Development.

Przewodniczący poinformował, że jest to przykład studiów, które będą realizowane z innymi uczelniami w ramach Sojuszu 4EU+. Program ten ubiegał się o dofinansowanie ze środków europejskich, którego ostatecznie nie dostał, ale jest na liście oczekujących (rezerwowej), co w żaden sposób nie wpływa na dyskusję o nim. Natomiast po przygotowaniu wniosku o utworzenie studiów na Senat, należałoby się zastanowić, czy URK nie powinna uzależnić swojej opinii od pozytywnej decyzji o finansowaniu tego projektu.

Jako ekspertów wspierających przy tworzeniu programu studiów Przewodniczący wskazał (za ich zgodą) E. Durską i K. Turzyńskiego.

Opinie recenzentów:

M. Markowska poinformowała, że jest to kierunek anglojęzyczny II stopnia o profilu ogólnoakademickim z planem uruchomienia od października 2022 r. Sama koncepcja została dość dobrze napisana. Studia mają być oparte na już istniejących kierunkach, w UW – Sustainable Development (SD), w UCPH – „Master of Science in Environment and Development”, w UMIL – „Laurea Magistrale in Scienze Agroambientali Environment and Development”, co powoduje, że będą prowadzone dwie ścieżki. Pierwszy rok, wspólny dla wszystkich studentów, realizowany będzie w Kopenhadze, drugi, do wyboru na UW albo UMIL. Ścieżka w UMIL będzie oparta na zrównoważonym rozwoju pod kątem rolnictwa, a w UW na zrównoważonym rozwoju dot. prawno-biologiczno-socjologicznej części.

Pewne wątpliwości w koncepcji budzi podjęcie pisania pracy dyplomowej dopiero na 4. semestrze, co może wydawać się trochę późnym terminem. Przesadnie długie wydaje się poświęcenie pierwszego semestru na recenzję wybranej metodologii i tematyki pracy dyplomowej. Zabrakło też informacji, do kogo adresowane są studia. Domyślnie można przyjąć, że do tych samych studentów co SD. Nie opisano w ogóle procesu rekrutacji, a podane limity są dziwne (min. 35 – max. 40) i niczym nieuzasadnione. Brakuje opinii studentów i nie napisano wprost, czy wzięta była pod uwagę opinia otoczenia społeczno-gospodarczego, choć dołączono kilka listów motywacyjnych z różnych miejsc tego otoczenia, z czego domyślnie można zakładać, że otoczenie popiera utworzenie takiego kierunku. Należałoby uzasadnić limity przyjęć, zweryfikować zasady kwalifikacji na studia i przytoczyć opinie studentów na temat projektowanego kierunku studiów.

W koncepcji podkreślono, że studenci będą zdobywali praktyczne kompetencje choć są to studia o profilu ogólnoakademickim, co należałoby uzasadnić np. przez interdyscyplinarność tych studiów. Istotną rzeczą jest również to, czy kierunek nie stanowi pewnej konkurencji dla istniejącego już na UW kierunku SD, tzn. dobrze byłoby powiedzieć, w jaki sposób te dwa kierunki nie będą ze sobą konkurowały, skoro nowo tworzony kierunek jest oparty na już istniejącym. Czy różna będzie grupa docelowa?

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

E. Durska – w uzupełnieniu recenzji M. Markowskiej – oznajmiła, że koncepcja napisana jest mało precyzyjnie, rozmywają się różne rzeczy, są zdania, które nic nie wnoszą. W przypadku studiów na UW należałoby uściślić dyscyplinę wiodącą, gdyż we wniosku wskazano „nauki o Ziemi i środowisku” (100%), a realizowane mają być „nauki społeczne” oparte na zrównoważonym rozwoju środowiska. Cały program jest oparty na istniejącym programie studiów SD, czyli trzeba by faktycznie wykazać, na ile różne będą efekty uczenia się na obu tych kierunków oraz doprecyzować limity przyjęć. Ze strategicznego punktu widzenia należałoby również rozważyć finansowanie obu kierunków, zwłaszcza gdy skończy się ich dofinansowanie i trzeba będzie płacić za studia – ile wówczas, faktycznie będzie kandydatów.

W toku dalszej dyskusji nad koncepcją:

K. Turzyński zwrócił uwagę, że nie ma specjalnego potencjału kadrowego i nie ma badań naukowych właściwych dla UCBS, więc to wszystko jest robione siłami wydziałów, które uczestniczą w realizacji programów UCBS i nie ma przestrzeni na to, żeby uruchamiać zupełnie coś nowego, w związku z tym, jedyna szansa – oprzeć się na tym, co już jest. W odniesieniu do kwestii finansowania – obecnie, na ponad dwadzieścia osób studiujących na SD, kilkanaście osób z krajów spoza OECD, to są studenci, którzy płacą 1500 EUR za rok, co jest źródłem finansowania tego kierunku, po ustaniu finansowania z Programu ZIP, więc, jeśli zostałby uruchomiony wspólny program realizowany przez Mediolan, Kopenhagę i Warszawę, to zgłaszający się tam studenci byłiby przede wszystkim obywatelami UE i te studia według niego są kompletnie niemożliwe do realizacji, jeżeli nie będzie dodatkowego finansowania dla mobilności.

Natomiast biorąc pod uwagę geograficzne oddzielenie UCPH, który od strony technicznej będzie przeprowadzać rekrutację, od UW sprawi, że pula kandydatów, do których będą trafiały te dość podobne kierunki, będzie jednak szersza. Dodatkowo, jeśli chodzi o reputację naukową w zakresie zrównoważonego rozwoju, to UCPH cieszy się dużo większym prestiżem niż UW, więc jest szansa przyciągnięcia dobrych studentów i podnoszenia poziomu kadry. Co do zgłaszanych zastrzeżeń wobec rekrutacji – prawdopodobnie trudno było cokolwiek szczegółowo zapisać na etapie koncepcji, z uwagi na odrębne mechanizmy, które koniecznie trzeba będzie zawrzeć w umowie trójstronnej. Do URK i na Senat może trafić dopiero uzgodniony (trójstronnie) materiał. Wydaje się, że powoływanie kierunku opartego na umowie trójstronnej trzech uniwersytetów jest dosyć złożone biurokratycznie.

Zwrócił również uwagę na konieczność wyjaśnienia (zwłaszcza przez UCBS), w oparciu o jakie badania naukowe będzie realizowany profil ogólnoakademicki z uwagi na realność potencjalnego podwojenia liczby magistrantów związanych ze zrównoważonym rozwojem.

M. Markowska oznajmiła, że warto by było porozmawiać w przyszłości o studiach wspólnych, które pojawiają się na UW, o umowach trójstronnych i działaniach w 4EU+, gdyż mało jest o tym wiedzy/informacji.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Przewodniczący aprobując propozycję poinformował, że powołany został specjalny zespół zajmujący się studiami wspólnymi oraz programami podwójnego i wielokrotnego dyplomu, którego członkowie mogliby wiele wyjaśnić w tych kwestiach i odpowiedzieć na nurtujące pytania, a URK na ich podstawie zdecydowałaby o podjęciu ew. działań. Następnie poprosił M. Sasa o zaproszenie na kolejne posiedzenie URK przedstawicieli zespołu, z prośbą o zaprezentowanie ich pracy.

J. Godlewska-Szyrkowa uzupełniła informacje odnośnie tworzonego kierunku dodając, że: 1) otrzymała od wnioskodawców oraz zespołu zajmującego się studiami wspólnymi informację, że otrzymali już wersję umowy trójstronnej do konsultacji; 2) z rozmów z Dyrektorem UCBS M. Zalewską wynika, że program studiów jest już w zasadzie ustalony, ponieważ jeżeli trzy uniwersytety będą prowadziły studia i występują do Komisji Europejskiej o dofinansowanie, to muszą mieć wspólny program, co należałoby wziąć pod uwagę podejmując decyzję w sprawie tej koncepcji. Wydaje się, że kwestia finansowania będzie kluczowa na etapie ostatecznej decyzji o ich uruchomieniu. Póki co URK powinna dać „zielone światło”, aby prace mogły toczyć się dalej, zwłaszcza z uwagi na dość wczesne terminy rekrutacyjne (styczeń) w Kopenhadze.

Przewodniczący URK poinformował, że w takiej sytuacji uchwała Senatu będzie warunkowa – studia będą uruchomione wówczas, gdy będzie dofinansowanie. Jeżeli wniosek jest gotowy, a studia będą miały ruszyć w styczniu, to potrzebne będzie jeszcze jedno posiedzenie nadzwyczajne lub głosowanie obiegowe, jeśli nie będzie zasadniczych uwag do wniosku.

E. Durska odnosząc się do finansowania, poinformowała (powołując się na informacje od M. Zalewskiej), że rekrutacja ruszy prawdopodobnie najwcześniej za pół roku. Dodała również że studia wspólne realizowane w ramach Sojuszu 4EU+ wpływają na wizerunek UW i jego umiędzynarodowienie, dlatego powinny zostać wsparte przez URK

W uzupełnieniu informacji od M. Zalewskiej, K. Chmielewska poinformowała, że z uwagi na umieszczenie projektu na liście rezerwowej do finansowania, sprawa programu i wniosku zostaje wstrzymana, więc wygląda na to, że nie jest to sprawa do pilnego procedowania.

Następnie, po krótkiej dyskusji dotyczącej ostatecznego kształtu uchwały (usunięto zdania dotyczące konkurencyjności GED z SD oraz pozostawiono rekomendacje mówiące o „włączeniu studentów”), Przewodniczący zarządził głosowanie.

Za przyjęciem uchwały: 13 głosów, 1 głos wstrzymujący się, 0 głosów przeciw.
Uchwała została przyjęta.

Ad 4. Kryteria oceny osiągnięć dydaktycznych nauczycieli akademickich.

UNIwersYTET WARSAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Przewodniczący poinformował, że projekt opracował zespół pod kierunkiem A. Pieniądz, dodając, że kryteria, które URK ustali, zostaną uwzględnione w zarządzeniu Rektora dot. ocen okresowych nauczycieli akademickich przeprowadzanych po 1 stycznia 2022 r.

J. Godlewska-Szyrkowa, w imieniu nieobecnej A. Pieniądz, zreferowała przygotowaną uchwałę. Poinformowała, że prace nad kryteriami przebiegały intensywnie, zwłaszcza w kwestii ich odpowiedniego ujęcia. Z jednej strony podjęto próbę znalezienia najmniejszego wspólnego mianownika, który będzie można zastosować do każdego pracownika ocenianego w obszarze dydaktyki, a z drugiej pokazania, że tych elementów oceny może być dużo więcej oraz, że ta aktywność dydaktyczna może, a nawet powinna być, dużo bardziej rozbudowana. Problematyczny okazał się brak możliwości wymagania od każdego z pracowników, aby wykonywał też inne niż minimalne obowiązki dydaktyczne. Za minimalne uznano te, które szczegółowo określa Regulamin Pracy na Uniwersytecie Warszawskim i stanowią one „kryterium nr 1 – obowiązkowe” (każdy oceniany musi je spełnić, aby ocena była pozytywna) i dodatkowo stanowiące „kryterium nr 2” – pokazujące, że powinno się oceniać również inne aktywności oraz osiągnięcia związane z organizowaniem i prowadzeniem dydaktyki akademickiej. Zespół zaproponował również, aby URK przyjęła rekomendację dotyczącą stworzenia mechanizmu pozwalającego wyróżnić osoby wykazujące się wyjątkowymi osiągnięciami dydaktycznymi. Podsumowując, zespół starał tak opracować przepisy uchwały, aby stanowiły one jasne kryteria oceny, a komisja oceniająca mogła się do nich wprost odwołać przy jednoczesnym pokazaniu, że działalność dydaktyczna może być bardzo szeroka, wielowątkowa i może warto w jakiś sposób uwzględniać też te ponad minimalne osiągnięcia dydaktyczne.

M. Markowska podkreśliła, jako współautorka projektu, że zespół uznał za bardzo istotne stworzyć możliwość przyznania oceny wyróżniającej na podstawie kryterium nr 2 osobom, które wykazują zdecydowanie więcej aktywności niż te wymagane regulaminowo.

J. Godlewska-Szyrkowa w odpowiedzi na pytania K. Turzyńskiego o jasność i zrozumienie postanowień § 5 (dot. rekomendacji stworzenia mechanizmu wyróżniającego), czy faktycznie zachęca do „działania” i kto by miał się tym zająć, wyjaśniła, że jest to skierowane do wszystkich decydentów, którzy mogą to podnieść np. Rektor, rada dydaktyczna, czy kolegium dziekańskie danego wydziału. Jest to podkreślenie istotnej dla URK możliwości. Wskazanie konkretnego „ciała” byłoby zbyt zawężające.

Ł. Książyk – stwierdził, że punkty 4 i 7 adresowane są do bardzo konkretnej grupy, chodzi o wszystkie aktywności związane z upowszechnianiem wiedzy wśród nauczycieli, organizowanie konferencji dydaktycznych – uważa, że na Wydziale Polonistyki odnosi się to tylko do osób zrzeszonych w jednym zakładzie lub jednym instytutu, czyli tych, którzy zajmują się kształceniem nauczycieli. Stąd pytanie, w jaki sposób można to rozszerzyć, ponieważ część osób siłą rzeczy nie będzie brała udziału

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

w konferencjach dydaktycznych, gdyż nie stanowi to zakresu ich działalności naukowej.

Przewodniczący URK oznajmił, że proponowałby pozostawić podawane rodzaje aktywności jako jedno z wielu, ponieważ jest dużo jednostek, które kształcą nauczycieli, więc dla nich może to być istotne. Są to przypadki szczególne, które mogą być spełnione ze względu na specyfikę, ale nie muszą.

M. Markowska wyjaśniła, że aktywności te są celowane do tych, którzy nie mając ich w swoich obowiązkach, uczestniczą w konferencjach dydaktycznych, doksztalając nauczycieli etc., czyli wykonują je jako dodatkowe działania. Dodała również, że od przyszłego roku komisje oceniające będą musiały otrzymywać opinie rad dydaktycznych dotyczące dorobku dydaktycznego każdego pracownika, co powinno ułatwić decyzję, czy i jak wyróżnić daną aktywność dydaktyczną odpowiedniego pracownika.

A. Janiak-Jasińska zauważyła, że świadomie podnoszona jest waga zaangażowania w przygotowanie przyszłych nauczycieli i należałoby podkreślić, że jest to jedna z kluczowych misji. Jeżeli są na UW nauczyciele akademicki, którzy, nie pracując w zakładach dydaktyki, angażują się w taką działalność, to URK powinna to wspierać, ponieważ bez dobrze przygotowanego przyszłego kandydata na studia nie będzie dobrych wyników na studiach. Katalog aktywności jest zbiorem otwartym, zawarte są w nim tylko przykłady. Uwagę zwrócono na tę właśnie aktywność, którą uznano za ważną, mimo że nie dotyczy ona wszystkich. W ocenie pracownika uwzględnia się także działalność popularyzatorską i w tym kontekście takie pojedyncze wykłady adresowane do różnych grup społecznych i wiekowych są traktowane jako przejaw działalności popularyzatorskiej.

K. Turzyński z kolei wyjaśnił, że z punktu widzenia zespołu, zaproponowane kryteria, mają mieć również charakter programowo aspiracyjny, tzn. jeżeli nauczyciel akademicki patrzy, co może zrobić w dydaktyce, żeby się wyróżnić, a nie ma pomysłu, to propozycje te stanowią jawną rekomendację.

Odnosnie samej treści uchwały nie zgłoszono zmian, więc Przewodniczący URK poprosił o przeprowadzenie głosowania:

Za przyjęciem: 15 głosów, 0 głosów wstrzymujących się, 0 głosów przeciw.

Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

Ad 5. Raport z wyników ankiet oceny zajęć dydaktycznych w roku akademickim 2020/2021.

Na prośbę Przewodniczącego, M. Jasiński przedstawił prezentację, w której podsumowane zostały wyniki ankiet przeprowadzonych w ubiegłym roku akademickim. Informacje zostały zawarte w dwóch rodzajach raportów: 1) zbiorczym

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

(udostępnionym członkom URK) i 2) bardziej szczegółowych raportach dla poszczególnych jednostek. Poinformował, że poziom realizacji ankiet w skali UW nie był duży (semestr zimowy 32,5%, semestr letni 22,8%), na co złożyły się dwie rzeczy: 1) narzędzie z ograniczonym poziomem kontroli, co jest realizowane oraz 2) okoliczności – ankiety realizowane w trybie zdalnym, nauczyciel nie miał wpływu na ich audytoryjny charakter (wypełnienie w trakcie zajęć). Lepsze wyniki powinny być podczas badania w trybie nauki stacjonarnej. Aby polepszyć ten wynik, kluczową kwestią staje się zmotywowanie nauczycieli akademickich do stwarzania możliwości przeprowadzenia tych badań w trakcie zajęć (bez odsyłania do zrobienia tego w domu). Poinformował, że w raporcie zbiorczym został przedstawiony podział uwzględniający różne kategorie zajęć. Kilkadziesiąt typów zajęć w USOS zostało podzielonych na 4 (5 z WF-em) kategorie 1) laboratorium / warsztat / pracownia, 2) seminarium/ konwersatorium / ćwiczenia, 3) wykład, 4) inne. Istotną kwestią w tym aspekcie jest to, aby jednostki mogły odnieść wyniki uzyskiwane przez daną osobę do tego, jakie wyniki są uzyskiwane w danej kategorii, w tej jednostce. Odniósł się również do kwestii, która była przedmiotem dyskusji URK, a mianowicie skali ocen z udziałem wartości „0” jako oceny neutralnej z dodaniem etykiety objaśniającej. Z semestru zimowego na letni zaobserwowany został wzrost wskazań tych ocen neutralnych, co oznacza, że objaśnienie tej skali dobrze zapracowało. Na dysku URK udostępnione zostały dwa raporty ogólnouniwersyteckie. Jeden dot. semestru zimowego, drugi – letniego. Zarówno raporty ogólnouniwersyteckie, jak i te przygotowane dla poszczególnych jednostek składają się z podsumowania odpowiedzi na wszystkie kolejne pytania, w rozbiciu na kategorie. Wydaje się koniecznym wsparcie komisji oceniających przez rekomendacje co do interpretacji tych wyników, m.in. w celu uniknięcia sytuacji, w której połączone zostaną ze sobą zajęcia w danej jednostce o takim samym kodzie w USOS, ale o zupełnie innym charakterze, czego nie da się rozdzielić automatycznie z punktu widzenia jednostek centralnych – to już zależy od wiedzy i kompetencji poszczególnych rad dydaktycznych.

Po przedstawieniu prezentacji, dyskusję w przedmiocie prezentacji, w zastępstwie Przewodniczącego, poprowadziła J. Godlewska-Szyrkowa.

W odpowiedzi na pytania M. Markowskiej:

- 1) skąd wiadomo, że powodem spadku responsywności było przejście na ankietę elektroniczną, czy była wykonana jakaś analiza w tym kierunku i czy można byłoby otrzymać wyniki dla Wydziału Biologii;
- 2) skąd wiadomo, że ankietę wypełniana w trakcie zajęć jest lepszą formą niż wypełnienie jej przez studentów w domu (gdy mają na to czas i dobry nastrój),

M. Jasiński wyjaśnił że:

Ad 1. Nie ma dowodów na to, że przyczyną tego były zajęcia zdalne, niemniej jednak to były dwa i jedyne czynniki, które się zmieniły (1 – to zajęcia zdalne, 2 – ankietę elektroniczną). W przypadku ankiet elektronicznych z poprzednich lat, gdy były porównywalne warunki, responsywność była niższa. Z zebranych informacji wynika,

UNIwersYTET WARszawSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

że niektórzy prowadzący zajęcia nie skłaniali studentów do wypełniania ankiet podczas zajęć, mimo takich zaleceń, w związku z czym rekomendowałby przygotowanie dość kategorycznego stanowiska, które skłoniłoby nauczycieli akademickich, aby poświęcali czas na wypełnienia ankiet podczas zajęć, w warunkach audytoryjności. Wyniki z poziomem realizacji dla wszystkich wydziałów zostaną wysłane do M. Sasa, który udostępni je na wspólnym dysku URK.

Ad 2. W przypadku badań ewaluacyjnych kwestią absolutnie kluczową jest przede wszystkim kontekst badania. Jeżeli studenci wypełniają ankietę, która dotyczy relacji społecznych, które istniały podczas zajęć, to dana osoba siedząc właśnie w miejscu (sali), w której odbywały się dane zajęcia, wystawi osobie ocenianej prawdopodobnie bardziej adekwatną ocenę niż robiąc to z domu, wtedy gdy np. jest chora lub ma zły nastrój. Istotna i bardzo pożądana jest również presja. W przypadku elektronicznego wypełniania skumulowanej ilości „takich samych” ankiet odnoszących się do różnych zagadnień, istnieje ryzyko pomieszania się wypełniającemu tych zagadnień. Badanie ewaluacyjne można by nazwać pewną interwencją społeczną (socjologiczną) – wpływa ono i ma wpływać na coś, co się nazywa kulturą ewaluacyjną w danym środowisku (w tym przypadku na UW).

Ł. Książyk przypomniał, że ankiety były realizowane w większości, gdy zajęcia były prowadzone zdalnie, dlatego też audytoryjność była trudna do wyegzekwowania. Z drugiej strony, przy próbie jej wyegzekwowania otrzymywał informacje od studentów o wcześniejszym wypełnieniu udostępnionych w USOS ankiet. Można odnieść wrażenie, że ten odzew, pomimo wypełniania w różnym czasie, był dość dobry.

M. Jasiński oznajmił, że to pokazuje jak ważny jest stosunek nauczyciela akademickiego, jego nastawienie i zachęcanie studentów do wypełniania ankiet. Być może stanowi to kluczową kwestię.

K. Turzyński zwrócił uwagę, że z punktu widzenia nauczyciela akademickiego w ankiecie interesuje go w szczególności to, co mógłby poprawić w swoich zajęciach, dlatego zachęca swoich studentów, aby anonimowo dzielili się swoimi spostrzeżeniami, co mógłby zrobić lepiej, w jakim zakresie prowadzone zajęcia mogłyby być lepsze. Ponadto zauważył, że jeżeli ta sama ankieta, która jest źródłem osobistego kontaktu i anonimowej informacji zwrotnej do nauczyciela, służy równocześnie ocenie tego nauczyciela, to w tym miejscu istnieje nieusuwalny konflikt tych dwóch celów, co warto przemyśleć i przedyskutować.

J. Godlewska-Szyrkowa w uzupełnieniu dodała, że oprócz namawiania nauczycieli akademickich, zachęcania ich, motywowania, czy nawet bardziej mocniejszego oddziaływania na to, aby pilnowali wypełniania ankiet, kluczowe jest stanowisko studentów. To studenci powinni chcieć wypełnić ankietę i czuć, że ona jest również dla nich, ale żeby tak było, ważne jest co się później stanie z wynikami tej ankiety.

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

J. Wieczorek podkreślił, jak ważnym, z punktu widzenia studenta, jest danie mu poczucia sprawczości, że faktycznie te ankiety mają znaczenie i wpływ na to, jak wygląda dydaktyka. Zwrócił też uwagę, że jednym z aspektów, który mógł przyczynić się do spadku ilości udzielanych odpowiedzi, były wątpliwości co do anonimowości ankiet wypełnianych przez USOS po zalogowaniu się.

M. Jasiński poinformował, że PEJK może wesprzeć Samorząd Studentów w przygotowaniu właściwej odpowiedzi, która pokaże, że ankiety są naprawdę anonimowe i że system zawiera funkcjonalność, która po wypełnieniu ankiety usuwa jakiegokolwiek dane umożliwiające zidentyfikowanie osób.

Zdaniem M. Markowskiej można odnieść wrażenie, że czasami nauczyciele akademicy nie zachęcają studentów do wypełniania ankiet, gdyż ani nie zależy im na tym, żeby zobaczyć jak są oceniane ich zajęcia, ani nie wiedzą, że to jednak jest narzędzie oceny ich pracy jako pracownika. Dlatego wydaje się, że podjęta w pkt. 4 posiedzenia uchwała zmobilizuje prowadzących w jakiś sposób, do zachęcania studentów, do ich wypełnienia.

J. Godlewska-Szyrkowa poinformowała z kolei, że część pracowników unikała zachęcania do wypełnienia ankiet właśnie z obawy przed oceną. W przypadku ankiet papierowych zdarzały się takie sytuacje, że niektóre ankiety gubiły się w drodze do analizy. Obecnie studenci mogą wypełnić ankietę bez pośrednictwa prowadzącego. Przy małej liczbie oceniających, nauczyciel może odwołać się do braku reprezentatywności zbyt małej liczby ocen.

M. Jasiński stwierdził, że to co może zachęcić wykładowców, są to pytania otwarte. Osobiście, prowadząc całoroczne zajęcia ze statystyki, po pierwszym semestrze zbiera od studentów informacje, co było dobre, a co nie i na pierwszych zajęciach w II semestrze robi podsumowanie, udzielając informacji zwrotnej. Ważne jest pokazanie nauczycielom akademickim wartości pytań otwartych, że miękkie opisanie relacji jest przede wszystkim informacją dla nich, z czego powinni czerpać. Ponadto, na osobach oferujących dobro pt. „kształcenie” spoczywa obowiązek ewaluacji. Jego zdaniem, powinno się to znaleźć w uchwale URK, zarządzeniu Rektora albo w uchwale Senatu jako obowiązek służbowy nauczyciela akademickiego polegający na tym, że musi on podczas zajęć dać studentom możliwość wypełnienia ankiet oceny zajęć dydaktycznych, zaś brak zastosowania się do tego oznacza niewypełnienie obowiązku służbowego. Jest to ważne z punktu widzenia budowy fundamentów jakości kształcenia. To jest coś, do czego nauczyciele akademicy muszą przykładają wagę, a studenci wspierać poprzez swoją ocenę – *feedback*.

J. Godlewska-Szyrkowa oznajmiła, że potrzebne jest wzmocnienie budowania kultury ewaluacyjnej na UW. Oficjalne dokumenty mogą to wspierać, ale ważna jest też praca u podstaw nad wszystkimi zaangażowanymi grupami. Również nad wykorzystaniem tych wyników ewaluacji, ponieważ jest to napięcie pomiędzy ewaluacją jako

narzędziem doskonalenia, a ewaluacją jako narzędziem oceny i kontroli, co może rodzić różne wątpliwości.

Ad 6. Prezentacja narzędzia System Analizy Danych (SAD ZIP).

Prezentacji narzędzia dokonała M. Poławska z Biura ds. Wspomagania Rozwoju.

Tytułem wstępu, poinformowała, że SAD, który powstaje w ramach Programu ZIP, służy integracji danych z baz, które są już na UW w USOS, IRK, w ELA. W przyszłości planowane jest rozszerzenie narzędzia na inne systemy. Narzędzie służy poprawieniu planowania strategicznego i możliwości korzystania z danych, do których nie zawsze jest dobry i wygodny dostęp. Uprawnienia w narzędziu nadawane są w zależności od funkcji w jakiej ktoś występuje, np. dla jednostek dydaktycznych jest to dostęp ograniczony do tych jednostek i osób związanych przede wszystkim z zarządzaniem dydaktyką (np. KJD, kierownicy poszczególnych kierunków, osoby w dziekanatach, administracji), z poziomu centralnego do osób, które współpracują przede wszystkim z URK, z biurami związanymi z dydaktyką. Poinformowała, że odbyło się już pierwsze wdrożenie testowe na kilku wydziałach i w biurach centralnych oraz przeprowadzone zostały szkolenia użytkowe. Ponadto cały czas trwają aktualizacje nowych funkcjonalności, a w przyszłości planowane jest dołożenie modułów również poza dydaktycznych (platforma zarządzania wiedzą). Na początku stycznia 2022 r. odbędzie się aktualizacja danych USOS-owych z roku akademickiego 2020/2021, a do końca stycznia planowane jest wdrożenie SAD we wszystkich jednostkach dydaktycznych UW.

Kluczowe korzyści i zastosowania SAD:

Zastosowania: szybki dostęp do aktualnych wskaźników dydaktycznych (rekrutacyjnych, toku studiów, losów absolwentów etc.), możliwość obserwacji trendów w czasie, wsparcie dla sprawozdawczości.

Kluczowe korzyści: z punktu widzenia władz i administracji centralnej – budowanie i korygowanie planów dla całej uczelni oraz jej poszczególnych części, możliwość porównań pomiędzy jednostkami, dyscyplinami, dziedzinami etc.; z punktu widzenia zarządzających jednostkami dydaktycznymi – wsparcie dla planowania dydaktyki i rekrutacji z poziomu jednostki, zarządzanie z wykorzystaniem wskaźników (trendy rekrutacyjne, plany odnośnie nowego kierunku).

Po zakończeniu projektu, planowany jest również *roll-out* na inne uczelnie – perspektywa porównania z innymi.

Ad 7. Wolne wnioski.

K. Turzyński poprosił o przyjrzenie się kwestii stabilności USOSa ponieważ z powodu trwających w ostatnim tygodniu awarii, zapewnienie otwarcia rejestracji od 1 grudnia na Wydziale Fizyki jest nierealne, dlatego też poinformował o jej przesunięciu na inny termin.

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Przewodniczący URK wyjaśnił, że faktycznie jest duży problem z USOS-em występujący od kilku dni związany z jego ostatnią aktualizacją. Zastępca kanclerza ds. informatycznych R. Dąbrowski poinformował o wadliwości aktualizacji, która wymaga licznych poprawek (nad którymi MUCI już pracuje), a powrót do poprzedniej wersji USOS jest bardzo problematyczny. Niestety problem dotyczy wszystkich uczelni korzystających z USOS. Nad awarią osobiście czuwa R. Dąbrowski, który pozostaje w osobistym kontakcie z jednostkami prowadzącymi rejestrację, informując na bieżąco o problemach. Awaria powinna zostać usunięta w ciągu najbliższych dni.

W odpowiedzi na pytanie Ł. Książyka dotyczące problemów interpretacyjnych § 13 Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim, Przewodniczący URK poinformował, że prace nad tą kwestią są nadal w toku.

Dodatkowo przekazał informacje ze spotkania z kierownikami jednostek dydaktycznych, że trwają prace nad przedłużeniem licencji Google Meet z opcją nagrywania (przynajmniej częściowo, do czego zobligowany został R. Dąbrowski), aby te wydziały, które z niego korzystają, dalej miały taką możliwość.

Na koniec poinformował, że o ile nie będzie potrzeby spotkania się w trybie ekstraordynaryjnym w sprawie kierunku Global Environment and Development, to kolejne spotkanie URK odbędzie się zgodnie z harmonogramem 14 stycznia 2022 r.

Przewodniczący zamknął posiedzenie o godz. 15:10.